

Olv.: Péld 31,10-13.19-20.30-31 – 1Tessz 5,1-6 - Mt 25,14-30
Példabeszéd az öt talentumról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Lassan az egyházi év végére érünk. Ez az utolsó vasárnap, jövő vasárnap az egész év megkoronázását ünnepeljük, Krisztus Királyt, életünk urát és parancsolóját köszöntjük. A következő vasárnap egy új egyházi év kezdete lesz.

Sajátos mondat jött velem szembe a tegnapi nap folyamán, amikor Németh László emlékét idéző könyvet olvastam. Nagyon sajátos üzenetet fogalmazott meg a drámaíró nekünk:

***Az ember egyetlen módon használhat a világnak,
ha rendbe jön önmagával!***

Vasárnapról-vasárnapra egy-egy evangéliumi üzenettel szembesültünk, amely az életünket igazítja. Most egy évről számadást tartunk Isten előtt, érdemes ezen elgondolkodni: A legnagyobb ajándék, amit a világnak adhatunk, hogy rendben vagyunk önmagunkkal!

Ezt a szentmisét Nóra doktornő és Pali lányáért ajánljuk fel, aki a Teréz Anya Nővérei szerzetesi közösségének tagja. Ma születésnapja van és beteg is, ez a vírus őt is utolérte. Gondoljunk rá szeretettel és ajánljuk őt a Jóisten oltalmába!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Ahogy említettem a szentmise bevezetőjében, lassan egy év végéhez érünk. Ilyen esetben az ember visszatekint és számba veszi az elmúlt esztendő eseményeit, történéseit Isten előtt! Hallottuk az evangélium történetét, mindenki számára világos és egyértelmű. Azon el kell gondolkodnunk:

***Miképpen vélekedik egy istenes ember az életről,
aki az életet Isten ajándékaként értékeli, értelmezi?
Minden, amit kapott, az a szeretet Istenének ajándéka!***

Isten legnagyobb ajándéka az, hogy szeretetből teremt világot, teremt életet. Isten szeretetből halmoz el bennünket mindennel, mindenkinek eleget a javakból, a természeti adottságokból és a lelki ajándékokból, a talentumokból - az evangéliumra utalva. Érdekességgéppen egy talentum abban az időben 20 kg aranyat jelentett. Azt hiszem, hogy az a szolga, aki a legkevesebbet kapta, 20 kiló aranyat, éppen eleget kapott. Ma is, ha egy ember 20 kiló aranyat kapna, elegendő lenne ahhoz, hogy egyszerűen elindítsa az életét.

Mi, Istenhez tartozó emberek, amikor az életünkről gondolkodunk és számot akarunk adni az Isten előtt, akkor bizony mindezekre az értékekre kell gondolnunk: az életre, mint Isten ajándékára, a felelősségre, aki ekkora ajándékot kapott, hogy a világra született, aztán Isten

nem üres kézzel enged el bennünket, mindenki számára személyre szabottan éppen elegendő ajándékkal jöttünk. Ez sajátos életértelmezést kell, hogy kibontakoztasson.

Ma olyan világban élünk, ahol túlnyomórészt többen vannak, akik nem Isten ajándékának tartják az életet, nem Isten ajándékaként értékelik. Valamiképpen a felelősségtudatukkal is baj van. Hiszen ezek az emberek, akik istenellenesek, vagy istentelenek, ezek követelőznek, ezeknek nem a felelősségtudata mélyül el, nem a kötelességtudatuk, nem a feladatok fennköltisége, hanem követelőznek, minden jár. De kitől? Kitől? Ki az, aki elé odaállnak és az egész világot betöltik a tüntetéseikkel, a lázadozásaikkal, az elégedetlenségükkel.

Világgá kürtölik, hogy mi mindent akarnak. De kitől? Mi az, hogy minden jár? Honnan? Sajátos gondolkodás és életértelmezés. Ha ezekre is gondolunk, akkor egészen sajátos üzenete van a mai evangéliumnak. Mi istenes emberek Istennel közös történetben gondolkodunk, Istenre hivatkozunk az életünkben. Saját egyéni életünket Istennel kapcsolatban gondoljuk el és az egymással való kapcsolatunkat is Istenben és Istennel gondoljuk.

Hallhattuk az olvasmányt a derék asszonyról

Valóban dicséretre méltó mindaz, amit ez az asszony tesz. A Szentírás is dicséri és bölcsnek mondja, csak egyről mintha megfélemedne. Ennek az asszonynak a szorgalma, rátermettsége, gondoskodása mintha elhomályosítaná a lényegét, mert ennek az asszonynak életében a lényeg az, hogy szép házasságban él, - ezt most az asszonytestvéreknek mondom. Azt jelenti, hogy ***a férje nyugodtan ráhagyatkozhat!***

***Íme a szép házasság lényege!
Asszonytestvérek, gondolkodjanak el ezen,
mert végeredményben ez az Önök küldetése!***

Kutassuk ki, ismerjük meg a mai történet igazi üzenetét

Három emberről van szó, különböző mértékben kaptak adományokat az uruktól, akinek hatalmas bizalma van feléjük. Ha meg akarjuk érteni, miről is van szó, akkor ***a harmadik ember*** gondolkodását, magatartását kell számba vennünk, akit a gazda nagy bizalommal, nagy ajándékkal lepott meg. Ami éppen elég, sőt több annál, mert ebben bent van a bizalom is.

Mennyire ráhagyatkozik a gazda erre a harmadik emberre. Mekkora kockázat van ebben a gazdában, amikor mindenét odaadja. Az ószövetségi törvény megengedi azt, hogy a biztosítékot valaki eláshatja, elrejtetheti, ezzel nem tesz semmi rosszat. Arról van szó, hogy neki azt meg kell őrizni, mert egyszer számon kérik rajta, hogy hol is van.

A másik kettő ezzel a harmadikkal szemben sokkal nagyobb kockázatot vállalt. Hiszen ez a harmadik biztos volt abban, hogy vissza tudja adni a gazdának azt, amit rábízott. Amazok csak abban az esetben állhatnak a gazda elé, ha megsokszorozva, jól kockáztatva tudják visszaadni azt, amit rájuk bízott a gazda. Hol van ennek az egynek a tévedése? ***Akkor hol van ennek az egynek a bűne, ha így tetszik? Félreismerte a gazdát! Félreismerte az urát!***

Micsoda szörnyűség félreismerni, nem érteni azt, aki őt szereti, aki szeretetből életet ajándékozott neki, aki szeretetből ennyi mindent adott neki. Hogyan lehet félreérteni az ilyen embert? Elgondolkodtató! Nem értette meg a jötevőjét! Hallottuk, tudta, hogy szigorú ember, ezért félelmében elásta. Hogyan lehet félni attól, aki őt szereti? Hogyan lehet félni attól, aki ekkora kockázattal bízta rá mindenét? ***Ez az egynek gyarlósága: a félelem!***

Nem lehet így élni! Lehet így embereknek egymással élni? Mi lenne akkor, amikor emberek egymásra bízzák az életüket, a mindenüket, az egyetlen és akkor, aki ezt az ajándékot megkapja, azzal foglalkozik, hogy ez félelmetes dolog. Valóban meghatározó dolog, de hol itt a félelem? ***Ennek az embernek ez a tragédiája, félreérti az Istent! Nem érti az élet lényegét!***

Míg amazok a bizalommal élnek, ők felfogják, hogy mekkora ajándék az, amit kaptak! Azért kapták mindezt, hogy használják. Ezek a talentumok ajándékok, nem arra valók, hogy az ember elrejtse ezeket, hanem mutassa meg és a maga javára és a többi ember javára, a maga boldogságára és a többi ember boldogságára használja. Micsoda különbség az első két ember és a harmadik ember magatartása között. Ez kettejük nagysága:

***Kettejük esetében az Istennel szembeni bizalom a meghatározó,
rádöbbszerek és kockáztattak. Az élet kockázatvállalás,
a bizalomból táplálkozik és az élet kiegyenlíti a különbözőségeket!***

Mennyire másképp gondolkodik az Isten velünk kapcsolatban, mint ahogy a világ gondolkodik rólunk. A világ minket az eredményeink alapján értékel. Mennyi félreértés. Isten nem az eredményeink alapján szervezi a kapcsolatot velünk, hanem a bizalom alapján, a nagylelkűség alapján. Mekkora bizalmunk és milyen tiszta szándékunk van az Istennel való kapcsolatunkban. Ez a bizalom, ez a nagylelkűség minden kockázatra képessé tehet bennünket. Ez akkor is működik, ha nincs kézzelfogható eredménye, kiegyenlítődik.

Ebben a világban csak azok tesznek egy lépést előre, akik tudnak élni a bizalomból és van bátorságuk. Mit jelent? A változás ajándékát jelenti, aki ebből tud élni, az maga megváltozik, aki ebből tud élni, az megváltoztatja a világ arculatát. Akár így is mondhatom: ebben a világban, amely akár istennélküli világ, megvalósul az Isten országa. ***Az Isten országa azok által van jelen ebben a világban, akik meg tudnak változni!***

Nem úgy, mint ez a harmadik ember, aki fél az Istentől, aki elássa a javakat, elég neki, ha éppen megvan a biztonsága, ehhez görcsösen ragaszkodik, hogy el ne veszítse. Ugyanakkor be is szűkül az élete. Elég neki ez a szűkös biztonság, ahonnan akár még kilátni se lehet. Isten országa azok által van jelen a világunkban, – ez a helyes életértelmezés – akik megváltoznak, akik nem maguknak élnek. A másikért élnek, ez a személyiség érettsége, kiteljesedettsége, amikor az ember nem magának él, hanem a másiknak, a másikért.

Micsoda kibontakozása ez az egyén életének. Így is mondhatom, megváltozott az az ember, aki megteszi azt a jót, amit meg kell tenni. Boldog csak az lehet, aki jót tesz! Jó nem lesz jócselekedetek nélkül. ***A világ nem lesz jobb, csak azok által, akik azt a jót megteszik, amit éppen nekik kell megtenni!*** Ez az Isten országa az egyes emberek által ebben a világban. Az emberi kapcsolatainkban ugyancsak az Isten országa jelenik meg, amikor egymásért élünk!

Kicsinyek vagyunk, de hatalmas dolgokat tudunk tenni egymásért, ha tudunk kockáztatni. Szegények vagyunk, de nagyon gazdagok lehetünk a cselekedeteink által, amit egymásért teszünk, azokért, akik a mi cselekedeteink által gazdagodnak. Mekkora öröm szabadul fel, amikor örömet tudunk szerezni egymásnak. Isten országa ebben a világban! Mindez táplálkozik az Isten ajándékából, abból a bizalomból, amivel Isten felénk fordul.

Mindazon ajándékok által, amiket külön-külön mindegyikünk kap, a talentumok, amik nem magánadományaink, hanem a többiek javára kaptuk. Azért kaptuk, hogy önzetlen emberekké váljunk. Azért kaptuk, hogy egymás életét tudjuk boldogabbá, gazdagabbá tenni. El kell ezen

igen komolyan gondolkodni, mert mindaz, amitől ma szenvedünk Európában, szenvedünk itt, hazánkban is, mindez azért van, mert az istennélküli ember követelőzik, az istennélküli ember elégedetlen, az istennélküli ember az életet valami eseményként értelmezi és értékeli.

***Hol van a felelősségtudat?
Hol van a kötelességteljesítés?
Hol vannak a feladatok?***

Az Isten országa azok által van jelen, - és mi lennénk ezek – akik a világosság fiai, ahogy hallottuk ma az üzenetben. El kell mélyíteni magunkban a küldetéstudatot! Nem élhetünk magunknak. Küldetésünk van! Istennel szövetségben egy új világot kell építenünk boldogságunkra és egymás örömére és boldogságára! Azt, amit nem tudunk megtenni, azt az Isten is megbocsátja! Amit nem akarunk megtenni, azt az Isten se bocsátja meg!

Küldetéstudat! Kötelességteljesítés! Oly keveset beszélünk erről is. Isten országa ebben a világban. Ha nem tesszük meg azt, ami a kötelességünk, akkor felhalmozódik a rosszaság, a gonosz ebben a világban, mert ami az én kötelességem, azt nekem kell megtenni. Helyettem más nem teheti meg. Ha nem tesszük meg, akkor nő a gonosz hatalma ebben a világban.

A feladatok! A feladatokat mindenkinek magának kell elvégezni. ***Titus római császárnak volt egy mondása: Amely napon a feladatodat nem teljesítetted, az elveszett nap!*** Mennyi elveszett nap. A feladatot mindenkinek magának kell teljesítenie! Egyébként elveszett napok tömege a világunk mindennapjai és az életünk értelmetlen lesz.

Számadásra készülünk! Életértelmezésről hallunk vasárnapról-vasárnapra. Visszagondolunk erre az elmúlt esztendőre, minden vasárnap, aki figyelt egy-egy nagyon lényeges kérdéssel szembesült abból a szempontból: hogyan gondolkodjunk a magunk életéről és a közösségi életünkről.

***Az élet ajándék!
Mindenkinek el kell számolni róla
a lelkiismerete előtt mindenképpen!
A lelkiismeretünk iránytű!
Az életünk célirányos!***

+ A M E N +

***Nekem jó az Istennel lennem
és az Úristenbe helyeznem bizakodásom!***

Könyörögjünk

Urunk, Istenünk, magunkhoz vettük a szent áldozat ajándékait, alázattal kérünk, hogy növelje szeretetünket! Ezt Szent Fiad az ő emlékezetére cselekednünk parancsolta, aki él és uralkodik mindörökkön örökké!

Amen